

Iktatószám		Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztályozás
		Szerző		Tárgy 389.375
		Cím A hidvám eltörlése.		Hely
		Forrás: Pesti napló		Idő "1913"
		Bp. 1913. 11/12. (Hely) (Idő) (Köt. v. füz.)		Személy
				Helyszám

A hidvám eltörlése.

— Az előterjesztés már megvan. —

(Saját tudósítónktól.) Csütörtökön megjelent végre a közgazdasági ügyosztály előterjesztése a hid- és alagutvám eltörlése ügyében. Az előterjesztés, amelyet dr. Vita Emil tanácsnok készített, alapos és részletes tanulmány, amelyből megismerhetjük a hid- és alagutvám egész történetét, de — sajnos — azt is, hogy a fővárosnak ebben az ügyben mindent a kormánytól kell kérnie. Kimutatja az előterjesztés, hogy a főváros teljes joggal kívánhatja már a hidvám eltörlését, de a kormánytól függ, vajon ezt a nagyon jogos kívánságot respektálja-e, vagy sem. S miután a kormány sokkal jelentéktelenebb ügyekben sem mutat valami nagy szeretetet a főváros közönségének érdekei iránt, bizonyosak lehetünk benne, hogy a hid- és alagutvám gyakorlatban való eltörlése még sokára lesz aktuális.

A közgazdasági ügyosztály jelentésének bevezető része a hidvám-tarifa revíziója iránti törekvések eddigi történetéről szól. Hangsúlyozza a jelentés, hogy a hidvámok eltörlése a fővárosnak az államhoz és illetve a fővárosi közmunkatanácshoz való viszonyában oly lényeges változást idéz elő, hogy csak e viszony figyelembevételével ítélhető meg annak jelentősége. Kimutatja a jelentés, hogy az 1870:X. törvénycikkkel az országgyűlés mindazokat a város-szabályozási és városfejlesztési munkálatokat és ezek közé első sorban a hidak építése tartozott, amelyeknek elvégzését Budapesten nem a municipium, hanem az egész ország érdekében tartott szükségesnek, állami erővel, az egész ország egyenlő mértékű megterhelésével létesítendőnek kívánta. Ez az elvi álláspont azonban a törvények intézkedéseinek hiányossága folytán a gyakorlatban nem érvényesült.

Ellenkezőleg, a főváros teljesítésének, nagyarányú kiépítésének költségeit nagyobb részben az állam a fővárosra hárította és ezzel a főváros roppant anyagi terheket vett vállaira.

Mivel pedig úgy a közönség, mint a főváros hatósága saját érdekében multhatatlanul szükségesnek tartja, hogy a minden tekintetben károsan ható hidvámok eltörlőttessenek, 1920-tól kezdve pedig a hidvámok megszüntetése ugyanis csak a fővárosnak a közmunkák céljaira várt jövedelemről való lemondást jelenti saját kárára: az előterjesztés 1920-tól kezdve e megoldást ajánlja, viszont az eddig teljesített és számszerűleg bizonyított nagy áldozatok címén, az 1920-ig terjedő időben a főváros joggal várhat áldozatot az államtól, ezzel csak eddigi áldozatainak egyáltalán nem teljes pótlását kérve. Ebben az értelemben javasolja az előterjesztés, hogy forduljon a közgyűlés felterjesztéssel a pénzügyminiszterhez s kérje egy oly törvény előkészítését és hozzászólás végett a törvényhatósággal való közlését, amely hidvám-szedést a budapesti állami Duna-hidakon megszünteti.

Ugyancsak bemutatja az ügyosztály a budai vár-hegyi alagút kérdésére vonatkozó jelentését is, amely szerint az alagút szabadalma már 1905-ben lejárt. Annak tulajdonjoga a fővárosé s azt az állam azért kezeli mostanáig, hogy a vámjövödelmekből egyrészt az alagutársaságot a köteles mértékig kártalanítsa, másrészt, hogy az alagút víztelenítésére és restaurálására szükséges anyagi eszközöket megszerezhesse. Minthogy az azóta beszédett összegekből az állam az alagutársaságot kielégítette és a folyamatban levő munkálatoknak a költségeit fedezheti, a javaslat az, hogy a főváros a munkák sikeres befejezése után vegye át az alagutatót és illetőleg, hogy a közgyűlés erről a szándékáról az átvétel időpontjának közös megállapítása végett írjon fel a kormányhoz.